

legealuidumnezeu.org

Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul

Această pagină face parte dintr-o serie care explorează legile lui Dumnezeu ce puteau fi respectate numai atunci când Templul era prezent în Ierusalim.

- [Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul](#) (Această pagină).
- [Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi](#)
- [Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu](#)
- [Apendice 8e: Zeciuielile și cele dintâi roade — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8f: Serviciul de împărtășanie — Cina cea de Taină a lui Isus a fost Paștele](#)
- [Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu](#)
- [Apendice 8i: Crucea și Templul](#)

Introducere

De la început, Dumnezeu a stabilit că anumite părți ale Legii Sale urmau să fie împlinite doar într-un singur loc anume: Templul în care El a ales să-Și pună Numele (Deuteronomul 12:5-6; 12:11). Multe rânduieli date lui Israel — jertfele, darurile, ritualurile de curățire, jurămintele și îndatoririle preoției levitice — depindeau de un altar fizic, de preoți descendenți din Aaron și de un sistem de curăție care a existat numai cât timp Templul a stat în picioare. Niciun profet și nici chiar Isus nu au învățat vreodată că aceste porunci ar putea fi transferate într-un alt loc, adaptate la noi circumstanțe, înlocuite cu practici simbolice sau respectate parțial. Adevărata ascultare a fost întotdeauna simplă: ori facem exact ceea ce a poruncit Dumnezeu, ori nu ascultăm deloc: **„Să nu adăugați nimic la ceea ce vă poruncesc și să nu scoateți nimic**, ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeul vostru, pe care vi le dau” (Deuteronomul 4:2; vezi și Deuteronomul 12:32; Iosua 1:7).

Schimbarea circumstanțelor

După distrugerea Templului din Ierusalim în anul 70 d.Hr., situația s-a schimbat. Nu pentru că Legea s-ar fi schimbat — Legea lui Dumnezeu rămâne desăvârșită și veșnică — ci pentru că elementele cerute de Dumnezeu pentru împlinirea acestor porunci specifice nu mai există. Fără Templu, fără altar, fără preoți consacrați și fără cenușa junincii roșii, devine literalmente imposibil să se repete ceea ce generațiile lui Moise, Iosua, David, Ezechia, Ezra și apostolii au ascultat cu credincioșie. Problema nu este lipsa de dorință; problema este imposibilitatea. Dumnezeu Însuși a închis această ușă (Plângerile 2:6-7), iar niciun om nu are autoritatea să inventeze alta.

Pictură de Francesco Hayez care arată distrugerea celui de-al doilea Templu în anul 70 d.Hr.

Eroarea ascultării inventate sau simbolice

Cu toate acestea, multe mișcări și grupuri mesianice care încearcă să recupereze elemente ale vieții israelite au creat forme reduse, simbolice sau reinventate ale acestor legi. Ele țin celebrări care nu au fost niciodată poruncite în Tora. Inventează „repetiții ale sărbătorilor” și „ospățuri profetice” pentru a înlocui ceea ce odinioară necesita jertfe, preoție și un altar sfânt. Își numesc creațiile „ascultare”, când, în realitate, sunt doar invenții omenești îmbrăcate în limbaj biblic. Intenția poate părea sinceră, dar adevărul rămâne neschimbat: nu există așa ceva ca ascultare parțială atunci când Dumnezeu a specificat fiecare detaliu al cerințelor Sale.

Zidul de Vest, cunoscut și ca Zidul Plângerii, este o rămășiță a Templului din Ierusalim, distrus în anul 70 d.Hr. de romani.

Acceptă Dumnezeu încercările noastre de a face ceea ce El a interzis?

Una dintre cele mai dăunătoare idei care circulă astăzi este credința că Dumnezeu este mulțumit atunci când „facem tot ce putem” pentru a respecta poruncile care depindeau de Templu, ca și cum distrugerea Templului ar fi avut loc împotriva voii Sale și noi, prin acte simbolice, l-am putea oferi cumva alinare. Aceasta este o neînțelegere gravă. Dumnezeu nu are nevoie de improvizațiile noastre. Nu are nevoie de substituții simbolice. Și nu este onorat atunci când ignorăm instrucțiunile Sale exacte pentru a crea propriile noastre versiuni de ascultare. Dacă Dumnezeu a poruncit ca anumite legi să fie împlinite numai în locul pe care El l-a ales, cu preoții pe care i-a rânduit și pe altarul pe care l-a sfințit (Deuteronomul 12:13-14), atunci încercarea de a le împlini în altă parte — sau într-o altă formă — nu este devoțiune. Este neascultare. Templul nu a fost îndepărtat din întâmplare; a fost îndepărtat prin hotărârea lui Dumnezeu. A acționa ca și cum am putea recrea ceea ce El Însuși a suspendat nu este credincioșie, ci presumție: „Îi plac Domnului arderile-de-tot și jertfele la fel de mult ca ascultarea de glasul Domnului? Iată, ascultarea este mai bună decât jertfa” (1 Samuel 15:22).

Scopul acestei serii

Scopul acestei serii este de a face acest adevăr limpede. Nu respingem nicio poruncă. Nu diminuăm importanța Templului. Nu alegem ce legi să ascultăm și pe care să le ignorăm. Scopul nostru este să arătăm exact ce a poruncit Legea, cum au fost respectate aceste rânduieli în trecut și de ce nu pot fi

respectate astăzi. Vom rămâne credincioși Scripturilor, fără adăugiri, adaptări sau creativitate omenească (Deuteronomul 4:2; 12:32; Iosua 1:7). Fiecare cititor va înțelege că imposibilitatea de astăzi nu este răzvrătire, ci pur și simplu absența structurii pe care Dumnezeu Însuși a cerut-o.

Începem, aşadar, cu temelia: ce a poruncit de fapt Legea — și de ce această ascultare a fost posibilă numai cât timp Templul a existat.